

Σ' όλους εμάς δίνει ζωή!

Δημοτικό Αγίας Μαρίνας ΚΑ

Μια φορά κι έναν καιρό
μια σταγόνα από νερό...

Μια αυγούλα καλοκαιρινή
ακτίδα ήλιου φωτεινή,
ανέτειλε το πρωινό
με φως γλυκό και ρόδινο.

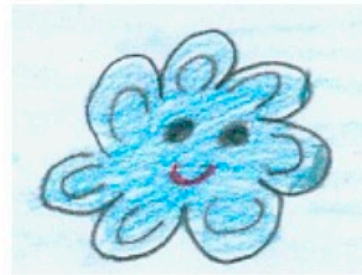
Εκείνη τη στιγμούλα
μικρούλα σταγονούλα
το 'σκασε απ' τον ποταμό
και εξατμίστηκε στον ουρανό.

Περίμενε οληνυχτίς
τον ήλιο να χαράξει
ακτίδα, φως από τη γη
ψηλά να την πετάξει.

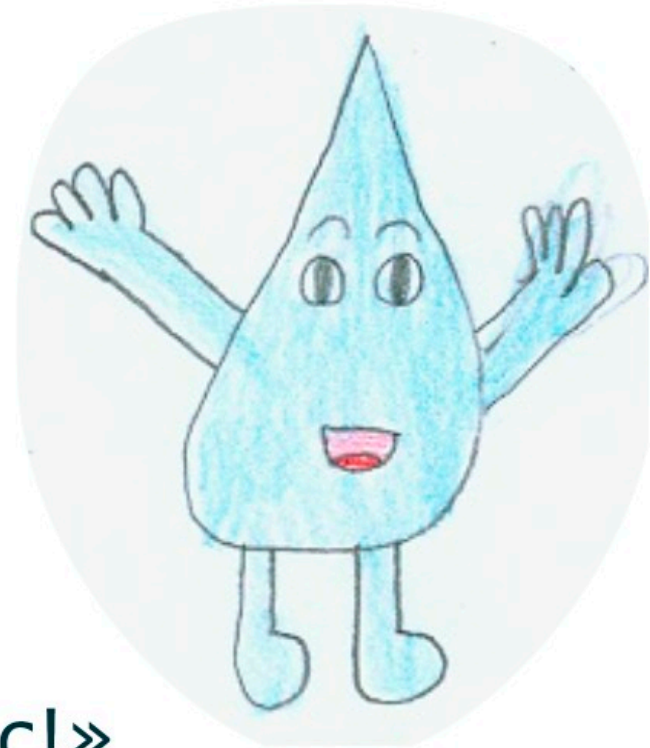
Και τότε η Δροσούλα μας
η μικρή η σταγονούλα μας
ταξίδι αρχίζει ονειρικό
στον κόσμο αυτό το μαγικό.

Πατέρας της το σύννεφο,
μελτέμι ο σύντροφός της.
Πατρίδα της η φύση
σ' ανατολή και δύση.

Ταξίδεψε στον ουρανό
Κι είπε με θαυμασμό:
«Τι αίσθημα ζεστό,
όμορφος που `ναι ο κόσμος!»

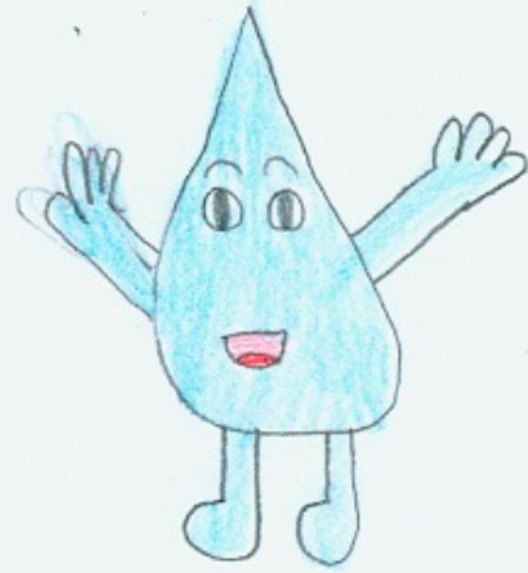
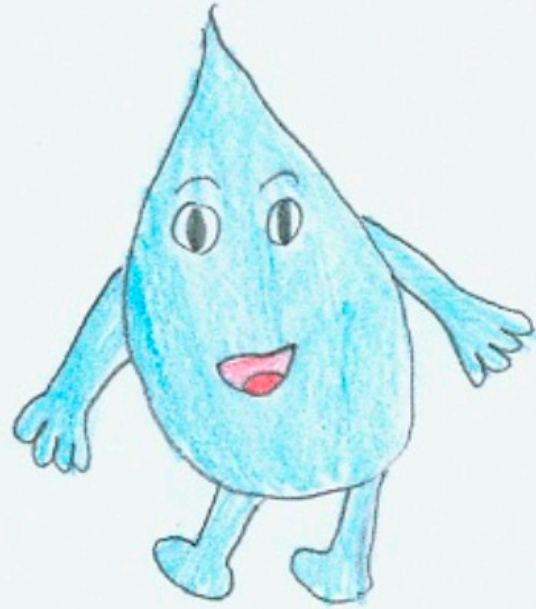
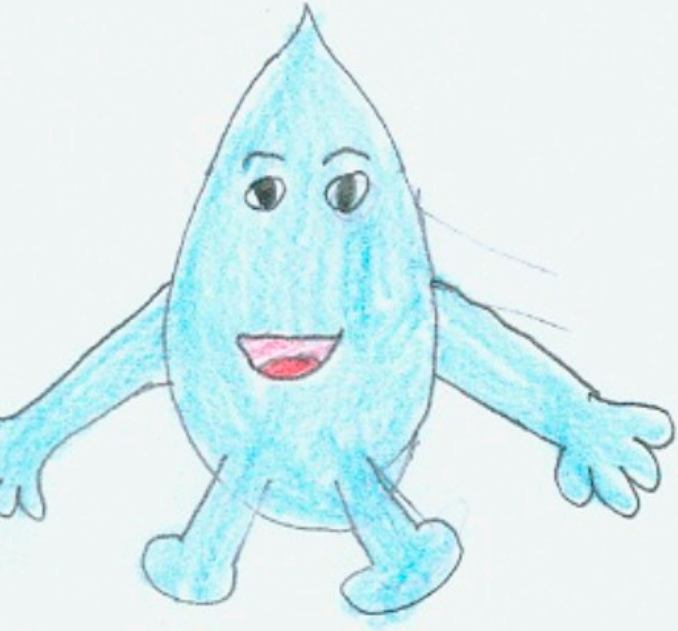

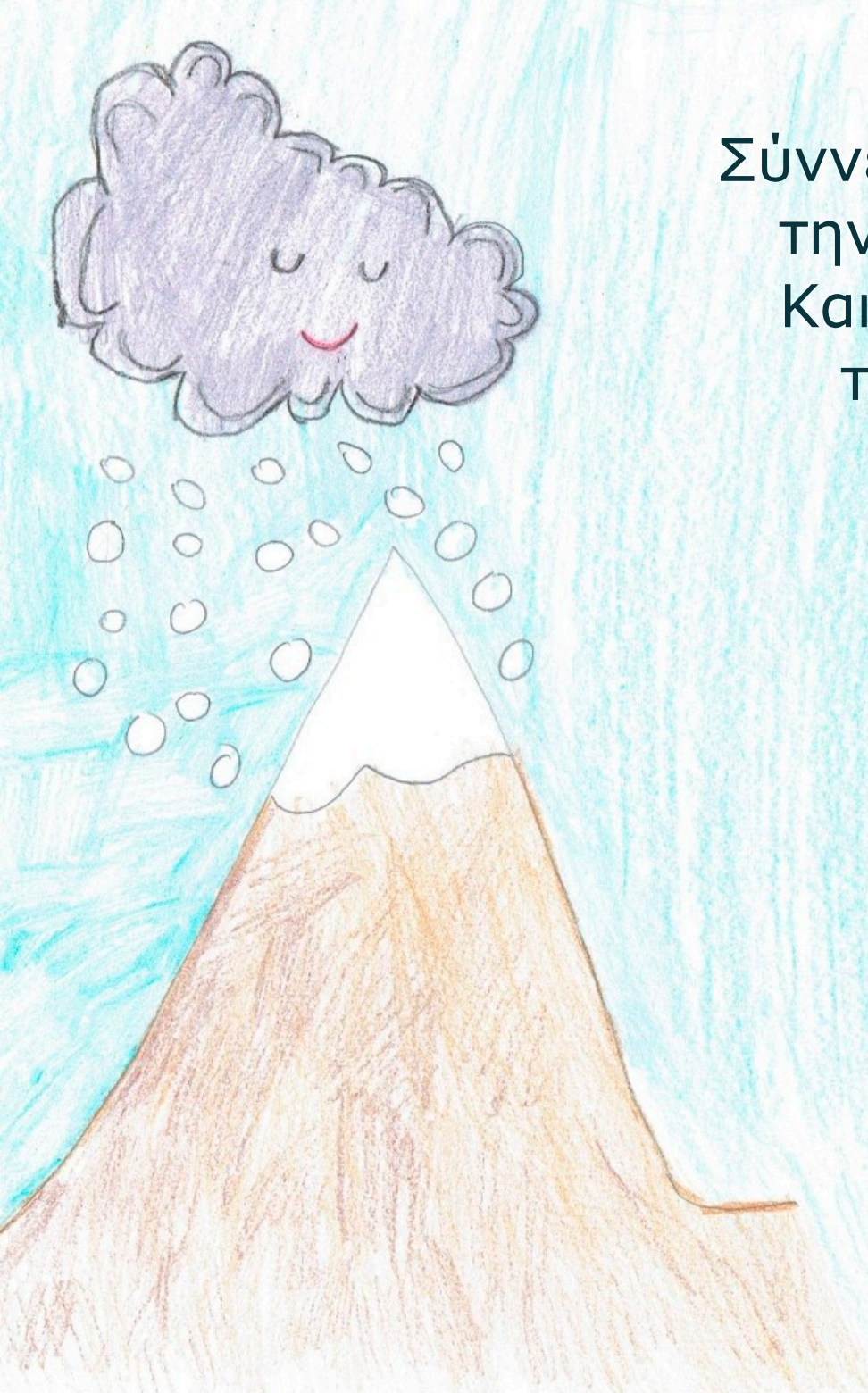
"Κοιτώ με θαυμασμό.
Γύρω μου, παντού νερό.
Σε θάλασσες και σε βουνά
σε ποτάμια με βαθιά νερά.

Απ' τη χαρά μου θέλω
όλες να τις γνωρίσω
σταγόνες αδελφούλες μου
ευθύς να συναντήσω".

Έχοντας στο μυαλό
αυτό τον καημό
σούρουπο χειμερινό
κοιμήθηκε ως το πρωινό.

Ξαφνιάστηκε σαν ξύπνησε
σάστισε όταν είδε...
Ήταν χιονονιφάδα
όμορφη ανεράδα.

Σύννεφο γκρίζο, σκοτεινό
την έριξε εις το βουνό
Και `μοιαζε με νυφικό
το πέπλο το λευκό.

Ανέτειλε το πρωινό
γλυκό το φως και ρόδινο.
Ήλιου είδε καμώματα
Της Ίριδος τα χρώματα.

Μα του ήλιου οι ακτίδες
της έδωσαν κι ελπίδες.
Γίνηκε πάλι σταγονούλα
έπεσε σε μια λιμνούλα.

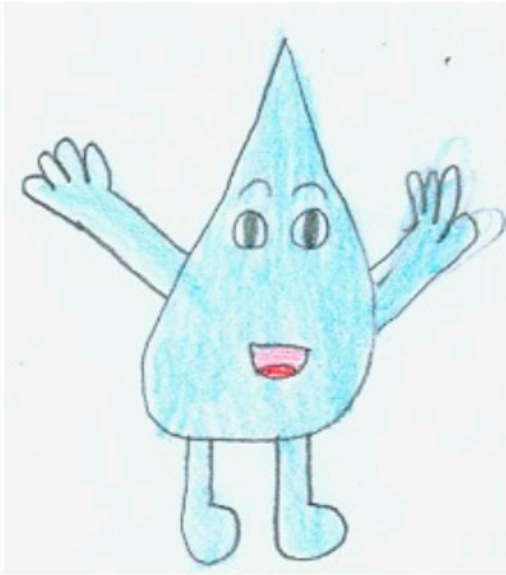

Ξαφνιάστηκε σαν κοιτάξε
σάστισε όταν είδε
πολλές σταγόνες γύρω της.
Μύρια αδέρφια είχε!

Απ' τη χαρά της ήθελε
όλες να τις γνωρίσει.
Μα ούτε μια δε γύρισε
να την καλωσορίσει.

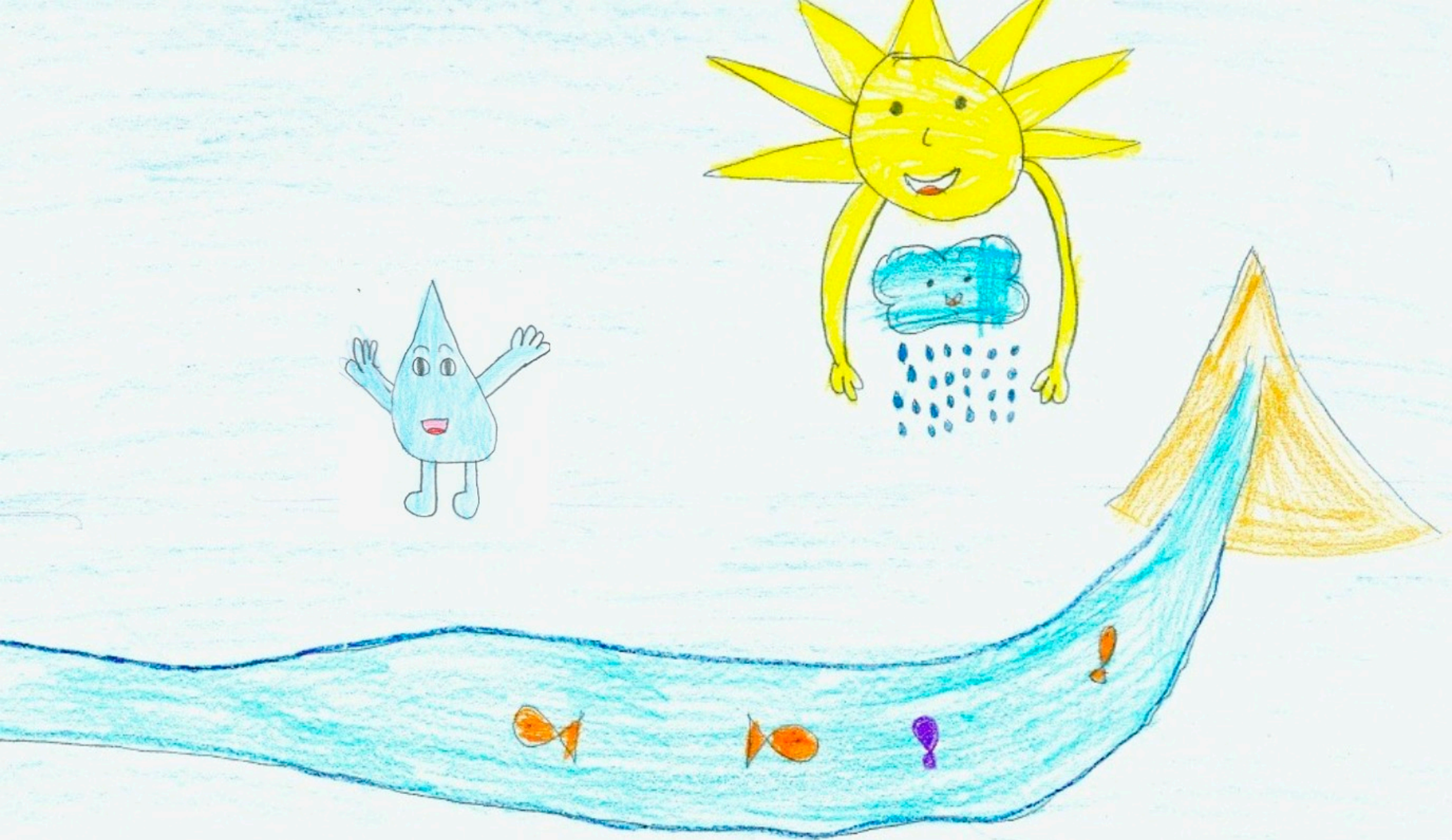

«Εϊ, σταθείτε μια στιγμή...
Πού πάτε; Πού τραβάτε;
κι όλες μαζί με δύναμη
γοργά, γοργά κυλάτε;»

«Φεύγουμε απ' τη λίμνη μας
για τ' όμορφο ρυάκι.
Κουνήσου, κάνε γρήγορα
μη στέκεσαι στην άκρη.

Συνέχεια ταξιδεύουμε,
στιγμή δεν περιμένουμε!
Θα πάμε ως τον ποταμό,
μεγάλος ειν' ο δρόμος».

Πήδηξε η Δρόσω στο νερό
και πήγε με το ρέμα.
Να την και κατακυλάει
σε λόφους και σε κάμπους πάει.

Αντάμωσε χόρτα και φυτά,
βότανα και λουλούδια
και ρώτησε τ' αδέρφια της,
αν είδαν τη μανούλα!

"Μάνα μας είν' η θάλασσα,
ποτάμι ο αδερφός μας...
Πατέρας μας το σύννεφο,
μελτέμι ο σύντροφός μας.

Σπίτι μας όλη η γη,
πατρίδα μας η φύση...
Τα δέντρα, τα ζώα, τα βουνά
σ' ανατολή και δύση".

Η ζωή μας ταξιδεύει
η μορφή μη σας μπερδεύει,
υδρατμός, σύννεφο, βροχή
χιόνι και πάλι απ' την αρχή.

Αυτά σα συζητούν
το ρου του ποταμού ακολουθούν.
Μα ξάφνου την Υδρία συναντούν
"Νεράιδα, τι συμβαίνει;" τη ρωτούν.

"Ανθρώπινη απερισκεψία
προκάλεσε μεγάλη ανησυχία.
Ευθυς θα σας τα πω
γιατί πολύ ανησυχώ".

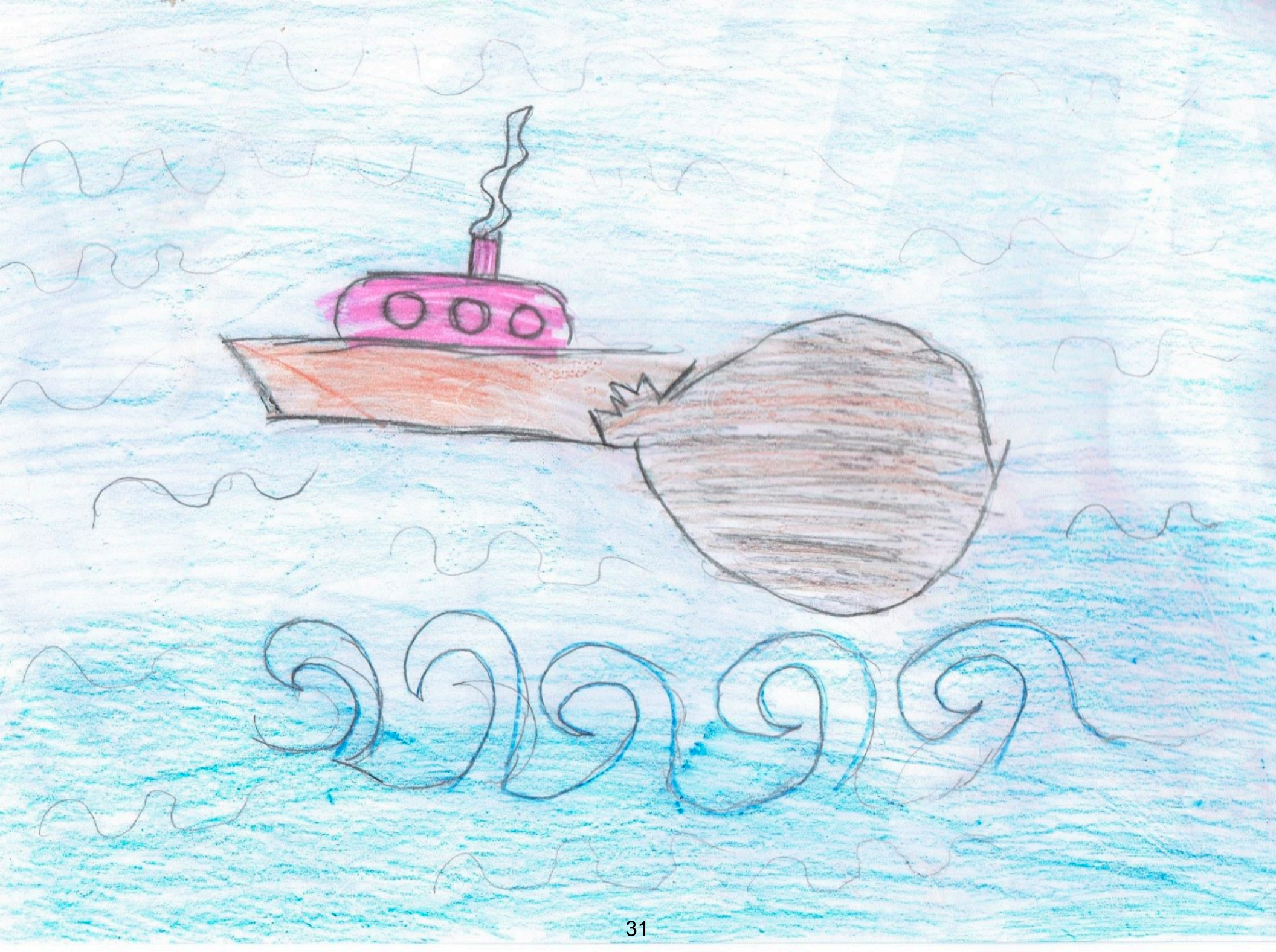
Οι άνθρωποι παρατηρώ
χωρίς κανένα δισταγμό
ρίχνουν απόβλητα στον ποταμό
και μολύνουν το νερό.

Πώς δεν καταλαβαίνουν;
Τις όχθες σα ρυπαίνουν
κινδυνεύουνε τα ζωντανά
κι άνθρωποι ανάμεσα σ' αυτά.

Μα κι η Θαλασσογέννητη
φίλη καλή, αγαπητή
μύνησε σ' έναν πελεκάνο
γρήγορα κάτι να κάνω.

Σε θάλασσες, ωκεανούς
σκοτώνουν ψάρια, πελαργούς
και 'κεί ρυπαίνουν φοβερά
τα θαλασσινά νερά.

Και τότε οι Δροσούλες μας
οι μικρές οι σταγονούλες μας
συζητούν με περισσή σοφία
για του νερού την προστασία.

Πρέπει να σκεφτούν, να δράσουν
έξυπνα να αντιδράσουν.

Αν στερέψει το νερό;

Αν μείνουμε χωρίς αυτό;

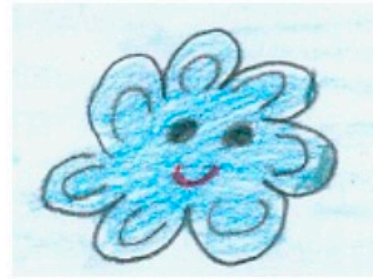
Η λύση είναι μία.
Ναι στη διαμαρτυρία.
Να απλωθεί η ξηρασία.
Ανομβρία, λειψυδρία!

Απλώθηκε στη γη η ξηρασία
και στους ανθρώπους η απελπισία.
Μετάνιωσαν την απερισκεψία
ζήτησαν μια ακόμη ευκαιρία.

Νερό δεν το ρυπαίνουμε
με σύνεση ενεργούμε.
Οικονομία κάνουμε
και δεν το σπαταλούμε.

Οι άνθρωποι τώρα με σοφία
κατάλαβαν του ύδωρ την αξία.

Απλώνεται σ' όλη τη γη!
Σ' όλους εμάς δίνει ζωή!

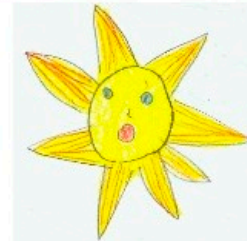
Συγγραφή - Εικονογράφηση

Θεοδούλου Κυπριανός
Καζακαίος Κρίστιαν
Καρμιώτης Μιχάλης
Μούγης Ανδρέας
Νγκούνε Σέργιος
Παΐσης Νικόλας
Παπαδόπουλος Χάρης
Τσιανάκκα Μιχαήλ
Τσουπανής Κωνσταντίνος
Χαραλάμπους Ορέστης

Συγγραφή - Εικονογράφηση

Αχιλλέως Ελένη
Καννά Ήβη
Κατσιώλα Χριστίνα
Κωνσταντίνου Ξένια
Λουκά Χαρά
Παντέλα Χριστίνα

Μαγδαλινίδου Βικτώρια
Τοντινίδου Βικτώρια
Χαραλάμπους Γεωργία
Χατζηλουκά Γεωργία

Οι άνθρωποι τώρα με σοφία
κατάλαβαν του ύδωρ την αξία.

Απλώνεται σ' όλη τη γη!
Σ' όλους εμάς δίνει ζωή!

 storyjumper

www.storyjumper.com